26/07/2019

Богородица Тројеручица слава Удружења књижевника Србије

Удружење књижевника Србије данас је свечано и саборно прославило своју крсну славу Икону Пресвете Богородице Тројеручице, заштитницу наших писаца, језика и духовности. Славски колач су са српским писцима и њиховим пријатељима, у Свечаној сали Удружења, пресекли свештеници протојерej – ставрофор Бранко Топаловић архијерејски намесник и протојерej Александар Михаиловић из Епархије браничевске, члан УКС. Прота Бранко Топаловић се на крају обратио присутнима поздрављајући их и преносећи им благослове Његове светости Патријарха српског Г. Иринеја, који је био спречен обавезама и није могао присуствовати данашњој слави.

Овогодишњој слави присуствовали су протојерej – ставрофор Димитрије Калезић и протођакон Радомир Ракић дугогодишњи чланови Удружења књижевника Србије. Између осталих присуствовали су и Радомир Андрић почасни председник Удружења и проф. Петар Гојковић са француског Конзерваторијума Фасциладома.

Сада већ давне 2001. године, академик и књижевник Матија Бећковић се у име Удружења обратио Светом архијерејском Синоду са молбом да се

Удружењу додели Крсна слава. Свети Архијерејски Сабор и блаженопочивши Патријарх српски Г. Павле су тада одлучили да слава Удружења буде Икона Пресвете Богородице Тројеручице. Разлог за ту одлуку није био само у томе што је Богородица најспомињанији лик у нашој књижевности. Већ и због тога што је ту икону насликао св. Јован Дамаскин један од највећих песника у историји Цркве. Величину Дамаскиновог песништва најбоље осликава чињеница да је он написао богослужбену књигу Октоих или Осмогласник, као и многобројне црквене каноне. Тако да се узима да је он, поред св. Андрије Критског, утемељивач канона као црквене форме песништва. Икону Богородице Тројеручице св. Јован Дамаскин је завештао монаху царског порекла који ће носити име Св. Саве Освећеног. А то је био управо наш св. Сава.

Данас је Икона Тројеручице игуманија манастира Хиландара и на чудесан начин, благодаћу Духа Светога бди над нашим народом. Њен повратак из Србије у Хиландар је такође био чудесан и руковођен Духом Светим. И управо та благодат Духа Светог је веза између древних времена и наших савремених писаца и културних стваралаца. Јер иста благодат Духа Светог је надахњивала старозаветне писце, иста та благодат је надахнула Апостоле на дан Педесетнице и установила Цркву Христову, као Његово тело. Као што их је та благодат Духа Светог покренула не само да проповедају и крштавају народе већ и да напишу Новозаветне књиге Светог писма. Та благодат Духа Светог је надахњивала и апостолске ученике и мученике и светитеље кроз све векове. Она је надахнула и свету браћу Кирила и Методија да нама Словенима донесу писменост и веру у Господа Христа. Та благодат Духа Светога је надахнула и св. Саву и све друге средњевековне писце, али она и данас надахњује нове генерације стваралаца. Тако иста та благодат Духа Светог чини да смо сви једно у Христу Господу, а опет смо сви слободни и позвани на лично и непоновљиво стваралаштво чеме уграђујемо себе у Тело Христово. Због тога ова слава Удружења књижевика Србије није само слава неке посебне скупине људи, већ је то слава свих нас, како уметника и ствараоца тако и њихове публике која се надахњује и своју молитвену инспирацију проналази у њиховим уметничким делима.

На крају послушајмо и изјаву проф Петра Гојковића са Конзерваторијума Фасциладома из Француске и српског – школског центра Јелена Анжујска из Париза, као и изјаву Радомира Андрића почасног председника Удружења књижевника Србије.

slovoljubve.com